

[Finansministeren.]

som hr. Niels Helveg Petersen siger; men dermed være ikke sagt, at sådan bliver hele ordningen. Vi må se den i sammenhæng med det forslag til ikrafttrædelseslov, der kommer, og som også indeholder visse regler om overgangsordningerne. Jeg skylder at oplyse, at de to ting skal ses i forbindelse med hinanden; jeg har allerede sagt, at det varer ikke så forfærdelig længe, inden vi kommer med det pågældende lovforslag.

Jeg takker hr. Poul Møller for oplysningen, hvorefter det jo fremgik, at jeg endnu ikke har haft tid til at fordybe mig i det pågældende lille skrift; men det siger jo ikke noget om realiteten, og jeg forstår også, at hr. Poul Møller og jeg ikke skal gå ind i den debat nu.

Jeg har svaret hr. Ninn-Hansen, og det svar mener jeg kan stå fast. Jeg synes ikke, det er rimeligt at diskutere spørgsmålet om skattereform på den måde, som man gør det fra konservativ side.

Ja, det med pressen tror jeg vi skal lade ligge. (*Niels Westerby*: Nej, nej, det er det med statsrådet!). At gøre dette til et stort spørgsmål og give det udseende af, at vi ikke overholder reglerne osv., synes jeg er helt urimeligt. Jeg kan oplyse hr. Niels Westerby om, at det sker da også i andre instanser end i forholdet statsråd, folketing og regering, at man er forbavset over, at pressen har et eller andet, og må finde sig i som regel, at tingene kommer frem til offentligheden på et tidspunkt, da man egentlig godt kunne tænke sig, at man havde haft lejlighed til at forelægge det ene eller det andet i den ene eller den anden forsamling. Men jeg tror nu ikke, vi skal være så forfærdelig kedede af det, selv om pressens store nysgerrighed kan genere os lidt en gang imellem; stort set er den jo med til at give befolkningen større oplysning og forhåbentlig også i de fleste tilfælde bedre oplysning, end man ellers ville få.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Ja, i det foreliggende tilfælde drejer det sig jo ikke om noget, der ved et uheld er sivet ud til pressen. Det drejer sig simpelt hen om, at der er blevet indkaldt til et pressemøde, hvor finansministeren har redegjort for disse lovforslag. Og det er noget helt andet; så har regerin-

gen jo optrådt bevidst, og der er ikke sket et uheld, hvorved der på en eller anden måde er kommet noget ud; den har bevidst søgt at få noget ud, og så er det, man må sige, at formerne bør jo overholdes. Tingets højtærede formand har ved andre lejligheder peget på, at formløshed kan blive til sjusk, og dette her forekommer mig altså at være lidt sjusket; når vi nu har de regler, vi har i grundloven og i forretningsordenen, så bør de overholdes — og det tror jeg da heller ikke at finansministeren vil forsøge på at bortforklare. Jeg tror, at finansministeren må være enig i, at når man ikke kan komme med et lovforslag til folketinget, før det har været i statsrådet, så kan man så meget desto mere ikke gå til pressen med det, holde et offentligt pressemøde om det og forelægge det dér. Ellers vil jeg da selvfølgelig principielt erklære mig enig med finansministeren i, at det er vigtigt, at befolkningen får oplysning om alt, kender til alt og kan tage stilling til tingene, men det formål kan man jo sagtens nå uden at overtræde bestemmelserne om at gå i statsrådet først.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, jeg synes, jeg lige vil give den oplysning, at når der var indkaldt til pressemøde, skyldtes det udelukkende, at det normale pressemøde, som holdes umiddelbart efter ministermødet, ikke kunne finde sted på grund af tidnød. Vi skulle have det i gruppen, og derefter blev der indkaldt til pressemøde. Pressen fik altså de oplysninger, den ellers normalt ville have fået umiddelbart efter ministermødet; den fik dem bare på et senere tidspunkt.

Tredje næstformand (Morten Lange): Jeg gør opmærksom på, at der ikke står noget om pressemøder i grundloven.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Ja, jeg forstår ærlig talt ikke finansministeren. Hvorfor kunne man ikke have holdt pressemøde dagen efter?

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Man kan naturligvis være enig eller uenig i, om det er rigtigt at holde pressemøder, informere pressen, men at gøre spørgsmålet til et statsretligt problem!